

for en anden Befolkningsklasse end den, som egentlig skulde nyde godt af Husmandslovgivningen.

Den højtærede Minister gjorde sig skyldig i en Fejltagelse: vort Ændringsforslag gaar ikke ud paa, at de Brug, der er oprettede siden 1909, skal have Tillægslaan op til 15 000 Kr. Der staar i vort Ændringsforslag: „Tillægslaan, jfr. Lov af 22. Juni 1917, § 13, kan ydes til Husmandsbrug, der er oprettede i Henhold til Lov af 30. April 1909 og tidligere Love, til et Beløb lig Forskellen mellem tidligere tilstaaede Laan og 12 000 Kr. I Husmandsbrug, der er oprettede efter Loven af 13. Juni 1914 og Loven af 22. Juni 1917 indtil 1. April 1921, kan Tillægslaanet dog udgøre Forskellen mellem tidligere Laan og 15 000 Kr.“ Det vil altsaa sige, at det kun er de Brug, som er oprettede i Tiden mellem 1915 og 1921, der kan faa det større Tillægslaan, og de er oprettede under Højkonjunkturerne.

Maa jeg ganske kort sige til den ærede Ordfører for Venstre, som ironiserede over, at vi vilde have baade i Pose og i Sæk, at det er ganske naturligt, at vi har stillet os paa det Standpunkt, vi har. Det er ganske naturligt under Hensyn til de Tider, vi lever i, hvor man ser, at Landbondommen jages bort fra Landet og ind til Byerne — den sidste Folketælling har vist, i hvor høj Grad dette er Tilfældet —, og hvor Industrien lukker, saa at Arbejderne maa gaa arbejdsløse. Derfor vil mit Parti, som jeg betonedede gentagne Gange under Sagens første Behandling, være med til at yde de største Bevillinger, man overhovedet kan overkomme, til det foreliggende Formaal, naar blot Sagen bliver ordnet paa en saadan Maade, at der ikke alene skaffes Jord til denne Ungdom, men at der ogsaa skabes Sikkerhed for, at Samfundets Interesser varetages. Derfor vil jeg endnu en Gang anbefale at stemme for de Ændringsforslag, som mit Parti har stillet, og haabe, at det i nogen Grad skal lykkes at blødgøre den højtærede Ministers Hjerte overfor de sidst oprettede Statshusmandsbrug.

Ordføreren (Martin Hansen): Det ærede Medlem Hr. Olufson sagde, at man vilde lave en Lov for Gaardmandsbørn. I den Anledning afbrød jeg ham og spurgte, hvad det ærede Medlem sigtede til, og han gav saa en Forklaring, som ingen Forklaring var. Det, der er sket med Hensyn til Jordlovgivningen, er, at Laanesummen stadig er sat op, for at Brugene kunde blive saa store som muligt, og det, som Landbrugsmini-

steren foreslaar, er at sætte Laanesummen betydelig højere op, hvad jeg havde tænkt, det ærede Medlem vilde være glad ved. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Venstre havde holdt paa, at Brugene skulde have $\frac{1}{10}$ af Laanesummen, men det foreslaar Landbrugsministeren ogsaa. (Afbrudelse af Olufson). Nej, siger det ærede Medlem, men det er dog et Faktum. Der staar udtrykkelig: Laanesummen er 22 000 Kr., deraf skal Brugeren have $\frac{1}{10}$. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem kan læse, hvad der staar i Lovforslaget. Og saa spurgte jeg det ærede Medlem, hvad han sigtede til, naar han siger, at vi kun vil lave en Lov for Velhavere. Siden 1909 har Forholdet været det, at Staten kun har taget Pant i Jord og Bygninger, og at Laanesummen, man fik, ingen Sinde kunde overstige Værdien af Jord og Bygninger. Det hævdede jeg under første Behandling, og det er korrekt. Laanesummen er 22 000 Kr., og naar Jord og Bygninger har kostet 19 800 Kr., kan de paagældende altsaa faa dette Beløb udbetalt. Der er paa dette Punkt ingen Forandring foreslaet; Forholdet er her ganske det samme som i Husmandslovene af 1909, 1914 og 1917. Der behøves ingen Udtalelse hverken af Ministeren eller mig.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Naar det ærede Medlem Hr. Olufson mente at kunne fremsætte den Paastand, at Statshusmandsloven ikke virkede dragende paa Ungdommen, fordi man i de senere Aar har set en meget ringe Del af den benytte sig af denne Lov, forekommer det mig, at det ærede Medlem af en meget rigtig Iagttagelse uddrager ganske fejlagtige Slutninger, thi hvad er Grunden til, at Loven ikke benyttes i de sidste Aar? Det er den, at Loven har været ganske umulig, hvad alle maa erkende, der har haft med disse Spørgsmaal at gøre. Naar man i Loven har fastsat et Maksimumslaanebeløb af 12 000 Kr., er det jo klart, at ingen har kunnet benytte denne Lov til Oprettelsen af Brug af den Størrelse, der har været Meningen, idet alene Udgifterne til Opførelse af Bygninger beløb sig til 18 000 Kr. Sagen er den, at disse Love er blevet vanrøgtet, og hvis det ærede Medlem for Alvor ønskede at modarbejde den Kendsgerning, at Landbondommen drager ind til Byerne, saa forekommer det mig, at han med Glæde skulde hilse dette Lovforslag, der muliggør, at Statshusmandsloven, der tidligere er blevet benyttet, men som i Krigens Aar ikke har kunnet benyttes, nu igen sættes i en saadan Stand, at den er